

[Arbejdsministeren.]

handlinger er opfyldt. Jeg tror, man vil forstå, at den foreslåede bestemmelse kun med meget betydelige vanskeligheder, omfattende vidneførsel ved arbejdsretten m. v., vil kunne administreres i praksis.

Mine principielle betænkeligheder ved det foreliggende lovforslag, som jeg nu indledningsvis har redegjort for, er altså for det første forslaget uforenelighed med de hensyn, der ligger til grund for den omhandlede bestemmelse, og de helt kontante problemer, en gennemførelse af forslaget vil få for arbejdsrettens arbejde. Derfor kan regeringen ikke medvirke til forslaget gennemførelse.

Otto Mørch (S):

Jeg kan give fuld tilslutning til arbejdsministerens afvisning af det radikale forslag, der jo går ud på, at spontane arbejdsnedlæggelser ikke mere må finde sted, før miseren har været forhandlet mellem arbejdere og arbejdsgiver; i den forbindelse fristes man jo til at spørge, hvor spontaneiteten så bliver af.

Nu er det gennem hovedorganisationernes initiativ — for denne lov er jo, som arbejdsministeren understregede det, fremkommet på initiativ af hovedorganisationerne — lykkedes at få afspændt og afdramatiseret mange spontane arbejdsnedlæggelser, og så kommer de radikale her og vil faktisk give anledning til, at nogle situationer på arbejdsmarkedet måske bliver opspændt, og vi ved jo godt, at opspændte situationer på arbejdsmarkedet giver mulighed for de elementer på arbejdspladserne, som netop ønsker uroen. Det kan da ikke være meningen, og derfor fristes jeg til at bede de radikale om allerede på nuværende tidspunkt simpelt hen at tage forslaget tilbage. Jeg tror, at de radikale ved nærmere eftertanke vil nå frem til det synspunkt, at man skal holde sig fra anslag mod det arbejdsretlige system, fordi anslag mod det arbejdsretlige system er farlige, så farlige, at det kan pege frem mod anarki og kaos; arbejderne kan i alt fald ikke være tjent med, at et ordnet system afløses af vilkårlighed, og samfundet er bestemt heller ikke tjent med noget sådant.

På denne baggrund har jeg fuld forståelse for, at LO-lederne Thomas Nielsen og Knud

Christensen i den sidste tid i den offentlige debat har udsendt stærke advarsler bl. a. til visse borgerlige partier, heri også inkluderet det radikale parti, om at afholde sig fra at lægge gift ud ved utidig indblanding i arbejdsretlige aftaleforhold. Jeg er enig med LO-lederne i, at man påtager sig et stort ansvar for arbejdsmarkedssituationens uheldige udvikling, hvis man fortsætter med sine angreb.

Lad mig sluttelig gentage arbejdsministerens bemærkninger, hvori han fremhæver noget meget væsentligt, nemlig at der i nutidens komplicerede samfund må være mulighed for at reagere spontant, når der ikke i tilstrækkelig grad tages hensyn til menneskelige og „trivselsmæssige faktorer“, som det udtrykkes i den betænkning, der danner baggrund for lovændringen i sin tid.

Socialdemokratiet afviser lovforslaget.

Johan Philipsen (V):

Det er venstres opfattelse, at man skal foretage ændringer i arbejdsretsloven så sjældent som muligt. Endvidere er det hos os en primær opfattelse, at eventuelle ændringer kun skal ske efter forudgående enighed mellem hovedorganisationerne. Denne sætning skal forstås efter sin direkte ordlyd, således at vi ikke for alle tider udelukker den sekundære mulighed.

Fra det radikale venstre foreligger der nu et lovforslag, som ikke har været behandlet i hovedorganisationerne. Det drejer sig i korthed om, at der skulle pålægges bod ved kortvarige konflikter, hvis arbejdsstandsningen er iværksat, uden at der med modparten er søgt drøftelse af de bag arbejdsstandsningen liggende forhold.

Ved liberaliseringen af bodsbestemmelserne i 1973 skete dette på baggrund af et ønske blandt organisationerne om at skabe mulighed for, at der sanktionsfrit kunne finde kortvarige, spontane arbejdsstandsninger sted. De helt spontane aktioner vil efter de radikales forslag nu blive belagt med bod, og det kan vel egentlig ikke have været forslagsstillernes tanke.

Noget helt andet er, at jeg på den anden side ikke kan forestille mig, at organisationerne, da de udarbejdede indstilling om den nye arbejdsretslov, egentlig regnede med, at antallet af kortvarige arbejdsnedlæggelser skulle stige. Det synes imidlertid at have